ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

KVĚTY DUŠE.

Adolf Heyduk.

Jak niva snící v jara tuše,
jak vážná kniha milých vět,
mé také tklivá lidská duše
vnad tajná poupata a květ.

Když rozvily se, líbě voni,
je kouzelný ten jejich dech;
buď z hloubi hader písni zvoní,
neb jímá jako barev žeh.

Buď skvostnou prazdroje jsou pěnou,
již perlami se léčí věk,
buď sochu v božství oživenou,
již v srdce plamen slunce vtek'.

A plno jiných krásných květů
můž' v citné duši vypučet;
hněv posvátný bít v křivdy četu
a hrdinství a práva vznět.

To vše jsou růže! A jak dýší,
tu něžnosti, tam soucitem,
i touhou k hvězdné vzlétnout říši
a štěstí snésti lidem všem.

Však nejkrásnější ze všech květů,
jež skryty v srdci lidských taj,
jest: nad ostatní po všem světu
svůj rodný milovati kraj.

V tom květu ostatní jsou skryty;
a věčným přáním našim buď,
by čarný květ ten vůní sytý,
byl vložen v každou českou hruď.

Byl vložen v duše našich dětí,
v hruď našich junáků a děv,
ať voní v každém předsevzetí
a svítí, září v naši krev!

S NOVÝM ROKEM ZAPOČNEME NOVÝ ŽIVOT.

Počínajíce s novým rokem, odložme všechny staré hořkosti! — Ostraňme ze srdcí našich všechnu záš a nenávist, která se do nich vloudila, a popřejme tam více místa pro lásku, cit a lidskost vůči jeden druhému, a uvidíme, že budeme mnohem šťastnější a veselejší, a že nás život bude mnohem více těšiti a poutati, když v srdcích našich bude vládnouti mír a spokojenost, když budeme kolem sebe rozsévati něhu a laskavost, a jeden druhému život zpříjemňovati a usnadňovati v mnohé těžké chvíli, kterou musí každý z nás občas podstoupiti a které se není možno vyhnouti . . Člověk je tvor, který potřebuje ku svému štěstí a ku spokojenosti duše sympatické, duše hřejivé, potřebuje společenský život, potřebuje jakousi vzpruhu a povzbuzení ku svému bytí. A to je zrovna to, co bychom mohli jeden druhému snadno dopřáti. Vždyť to mnoho nestojí, jen trochu rozvahy a trochu sebezapření a bude nám všem lehčeji kolem srdce.

Na svět jsme přišli všichni stejně, žádný si více ani méně sebou nepřinesl, — a také žádný z nás si sebou více se světa neodnese, musí zde zase vše zanechati. A právě pro tu malou chvilku, jíž jest nám na světě dopřáno prodlíti, máme tak přílišně mamoniti, a jeden druhému život ztrpčovati . . . Mnohem snadněji a s lehčím srdcem bude se nám loučiti se svými milými se svými bližními a i se životem, pakli jsme žili život v míru a lásce, — byli jsme lidmi! Ku nápravě vždycky čas! Obraťme list a započneme s novým rokem nový a lepší život!

✣ ✣ ✣

Ubývá nás, starých národních pracovníků a pracovnic, pomalu, ale jistě. V pátek, dne 26. prosince, dokonala životní svou pouť v Chicagu pí. Antonie Geringrová, choť p. Augusta Geringra, vydavatele deníku "Svornost" a tehýně p. E. St. Vráze, proslulého cestovatele a vš..u Čechům z jeho přednášek, po Americe pořádných, dostatečně známého. Tu to milou paní seznala jsem před 30 roky v Iowa City, když dlela návštěvou v rodině p. Barborky se svými dvěma děvčátky. Často vzpomínám na chvíle, které jsem v její společnosti strávila, neboť byla příjemnou společnicí a jako žena českého novináře měla mnoho dobrých i trpkých zkušeností. Vychovala 4 dítky — dva syny a dvě dcery. Pozůstalým platí moje soustrast!

Anna Bubák, Ansley, Neb. — Ct. pořadatelko! Buďte tak laskava a uveřejněte několik těchto řádek v milé naší Ženské Hlídce. Jest tomu již hezky dlouho, co jsem do ct. listu ničím nepřispěla. Ačkoli velmi ráda Vaše časopisy čítám, přece ale do psaní jaksi se mi nechce. Když pak vidím, že ani nikdo jiný z našeho okolí ničeho nepíše, přičiním se tedy sama, abych s veřejností sdělila, že jsme zde dosud nevymřeli. Nejdříve tedy něco o počasí a úrodě. — Úrodu jsme zde neměli ani dobrou a také právě ne špatnou. Obilí bylo sice špatné a některé ovsy byly na seno posekány a jiné zase málo sypaly, přece korny zase šly některým 10, 15 a až 30 bušlů po akru. Korny jsou již místy úplně vyloupané, my však máme ještě asi 800 bušlů lámati. Ovšem byli bychom též dávno s loupáním hotovi, stavěli jsme ale novou šestisvětnicovou residenci a tím jsme se dosti opozdili. Budovu jsme si též pojistili a sice pojištění v obnosu $1,500 nám p. Ant. Dobeš z Ansley obstaral. — Počasí měli jsme zde stále pěkné, však od 1. do 6. prosince nám dosti napršelo a nyní zase jest vše již pod sněhem. V minulém týdnu potkalo zde p. A. Dobše ml. politování hodné neštěstí. Na jeho farmu přišli honci vlků a tu co p. Dobeš s nimi hovořil, přibatolila se za ním 3-letá jeho děcerůška, na kterou jeden z psů se vrhl a ji povalil. V tom okamžiku i ostatní smečka psů zuřivě do nešťastného dítěte se pustila. Ačkoliv pomoc byla okamžitá, přece jen děvčátko bylo hrozně pokousáno, takže nyní vzdor veškeré péči lékařské tone mezi smrtí a životem. Pes byl na místě zastřelen. Prozatím končím a posílajíc Vám předplatné na oblíbený nám Pokrok a Venkov přeji Vám, jakož všem čtenářkám a čtenářkám veselé Vánoce a šťastný nový rok.

Ctěná pí. Bubáková! Též i my Vám a celé ct. Vaší rodině přejeme zdraví a štěstí v tomto novém roce. Bude nás těšiti každá sebe menší zpráva z Vašeho okolí. Jen pište častěji. Poř.

Sleč. Marie Mačálova, Omaha, Neb. — Ctěná pí. pořadatelko a čtenářky Ženské Hlídky přijměte nejprvé srdečný pozdrav. Zajisté neuhodnete, kdo jsem! Jsem bedlivá čtenářka Ženské Hlídky a nic se mi tak v celých novinách nelíbí jako ta Vaše Hlídka. Proto jsem se rozhodla, že Vám také pár řádků napíši. Do Ameriky jsem přijela 11. října 1912 ze Schradic u Luhačovic na Moravě. První moje cesta byla do Omahy a tam jsem také zůstala. Ze začátku se mně zde nelíbilo, ale již za nějaký čas jsem zvykla všemu. Jak se říká, že člověk zvykne i šibenici. Práce, kterou vykonávám, se mně líbí a jiné zábavy nevyhledávám — jenom práci a zase práci! Někdy si zajdu ku svým známým a s těmi se potěším. Často se mně ještě sice zastýskne po domově a po drahých rodičích a tu si myslím, jak je budu ctít a si jich vážit až jednou přijedu zase domů. Dítě obyčejně naučí se rodiče své milovati tehdy, až když od nich do dalekého světa odjede. Svátky jsme měli hezké. Na štědrý večer jsem byla se svojí přítelkyní u známých, ku kterým jsem přijela. — Jsou to velmi hodní lidé. Dětky jejich měly vystrojený hezký stromek a pod ním měly dárky a hračky. Toť víte, že děti měly velkou radost, neboť nevěděly, co by měly napřed prohlížet. Tak jsme byli všichni náležitě veselí. Příště si připravím pro čtenářstvo něco lepšího. Nyní dopis svůj končím s pozdravem na veleváženou pořadatelku a na všechny čtenářky Pokroku.

Též i já Vám, ct. slečno, přeji vše dobré v tomto novém roce. — Bude nás těšiti opět Vaše návštěva v Ž. Hlídce. Pořadatelka.

V Rouchovanech, dne 18. pros. 1913. — Milý čtenáři a čtenářky. Zajisté Vám bude asi divné, že opět zasílám dopis do Vašeho časopisu tam za moře. Čekala jsem, že někdo z našich známých napíše tam také nějakou zprávu, a'e ti všichni jako by se do moře propadli. A jest jich tam od nás přece již dost, kdyby byli pohromadě, byla by to již pěkná vesnice. Jsou snad velice lenošní aneb jsou zaměstnaní prací tak, že nemají času, by pár řádků napsali? Tomu ale nevěřím. Zajisté jezdí také do zábav a tu jim vždy chvíle zbývá, v které by mohli napsat něco ze svého života. Proto s netrpělivostí čekám a každé číslo s dychtivostí pročítám, doufajíc, že tam nějakou zprávu od našich přátel čísti budu. Ale marně, proto odhodlala jsem se opět psáti já sama. Mnoho toho ovšem nebude, neboť nevím, čím bych se Vám zavděčila a čím bych Vás všechny měla pobavit. Ty naše zábavy Vás asi zajímati nebudou, ale přece se s tím budu muset pochlubit. Od naší pouti (15. srpna) neměli jsme zde zábavu žádnou ,až 21. září byla taneční zábava na rozehodnou s rekruty. Od té doby zas nic a ani o posvícení nebyla žádná zábava. A já si na ni přece tolik potrpím. Jsem ráda, když se mohu hodně vytančit a pobavit. Paní teta Vítámvásová píše, jestli snad již nejedem do Ameriky. Ale pro soukromé záležitosti rodinné museli jsme cestu odložit. Tedy na jaře se chceme zcela určitě vypravit a to s našimi Sokoly. To pak nám bude veseleji. Na slet Sokola zcela jistě přijedeme. Pak budeme tak smělí a paní tetu v Omaze navštívíme, jest-li nám totiž neukáže dvéře. Tím se všem čtenářům ustavičně poroučím a přeji všem šťastně a veselé vánoční svátky a veselý nový rok a aby paní teta v novém roce si též na nás vzpomněla a psala více než v minulém. S krajanským pozdravem Hedva Slováčková.

Vincencie Rohlová, Wagner, So. Dak. — Ct. pořadatelko Ženské Hlídky! Předně laskavě přijměte ode mne srdečný pozdrav, jakož i všechny čtenářky. Jelikož má sestra, Anna Burdová, mne vybízela, abych o sobě též dala věděti, osměluji se tedy několik řádek napsati, aby naposled neřekla, že jsme zde v té Dakotě zamrzli. Drahá sestro, musím ti sděliti, že jsem dne 9. pros. dostala ze staré vlasti psaní a sice od Jana Lauba, našeho bratrance, kterýž nám všem chtěl radost způsobit. Dal totiž fotografovat celou rodinu, jakož i ten náš rodný domek i s tou kapličkou, na kterouž zajisté též vzpomínáš. Mně nechali obrázek s domkem zvětšiti a také pro Vás — matku, bratry a sestry po jednom prý poslali, tak že jsem měla radost, že i Vy se potěšíte pohledem na rodný náš domek. Všecko to na mne pohromadě poslali, abych po obdržení na Vás podobizny rozeslala. Ó, jak mně je nyní bolno, když si vzpomenu, že se to asi vše ztratilo. Podobizny byly poslány 21. list., tak že jsem se stále ještě těšila, že snad přijdou. Nyní ale už jsem se vzdala veškeré naděje! Také ty, drahá přítelkyně, Františko Laubová, přijď mezi nás do Ženské Hlídky, neboť dopisy ze staré vlasti jsou nám vždy vítány! Drahá Františko, musím ti též sděliti, jak se mně vedlo, když jsem do Ameriky přijela. Pamatuješ se, bylo mi tehdy 13 roků a když jsme do města Crete v Nebrasce přijeli, tu jedna paní mně pravila, že takové děvče může dostat jeden dollar denně i když vodu bude na pole donášet. Já ovšem jsem si pomyslila, že to bude dobré, když tolik peněz vydělám. Jakmile jsme přijeli na farmu, tu byla o nás dračka. Prvním týdnem hned 4 jsme šli na službu. Já jsem obdržela jako chůva místo u paní Novákové a to na celý rok za 21 dollarů a ke všemu byli ke mně dosti hodni. Jednou v neděli pan Novák mně povídá: "No, Vincenko, chceš-li, tedy se můžeš jíti domů poslívat!" A já ovšem šla ráda. Vyjdu ven — bylo po dešti a cesta rozmoklá. I napadlo mně, což abych si vzala koně? — Hajdy tedy do sýpky pro pytel, který jsem hodila na koně a odvázavši jej, vsedla na něho a k domovu na cestu se vydala. Bylo to jen asi 1½ mile cesty a jakmile k domovu jsem přijížděla, všichni ven vyběhli. Bratr Josef pak křičel: "Hle, Vincenka, jede na koni, na kterém pouze má ohlávku." A všichni dali se mi do smíchu, jako kdyh já věděla, že k vyjížďce na koni usly se používá! Na to otec se mne ptá, zdali oni mi koně půjčili a když jsem odpověděla, že nikoliv, tu mi nařídil, abych s ním hned zpátky odjela. Měla jsem tedy po besedě. Cestou s koně pytel jsem ztratila a co tak k domovu zpátky přijíždím, tu pan Novák, který koně již za ztraceného považoval, vstříc mi přicházel a jen se usmíval. Domníval se totiž, že jsem koně našla a že jej domů přivádím. Za celý rok, co u nich jsem sloužila, koně vícekráte jsem sobě nevypůjčila. Když mi bylo 15 roků, šla jsem zase na službu do města Friend. Tehdy pro mne přijel pán, jakýsi Amerikán, jenž mně slíbil týdně $2.00 a když bych nebyla spokojena, že mne zpátky doveze. A tam se mně opravdu nelíbilo. Na místo přijeli jsme v 11 hodin v noci. Nádobí od večeře jako by na mne čekalo. Bylo jich 10 ke stolu a pouze dvakrát denně jídali. A co prádla měli pro mne připravené-ho! A to se mně nezamlouvalo. Jednekráte šla jsem si vzíti kousek chleba s molasisem. Tu však jejich nezbední chlapci se mi posmívali, až chuť, třeba velmi hladova, mne přešla. Ke všemu tomu ještě staří manželé mezi sebou se hádali a prali. Proto jsem se těšila, jen kdyby ten týden byl již u konce, že mne starý pán potom musí domů zpět zavézti. Však i tenkrát jsem se zmýlila, neboť on nechtěl tak učinit. Sebrala jsem tedy svůj ranečeek a mařil domů. Ježto cesty jsem neznala, tedy nebylo divu, že jsem zbloudila. Myslela jsem, že jsem přijela ze strany východní a proto po dráze k Pleasant Hill cestu jsem nastoupila. Doufala jsem, že už potom nějak trefím. Ale kde pak! Když jsem ušla již asi 7 mil, potkala jsem neznámého muže, kterého jsem se ptala, jak ještě jest do Pleasant Hill daleko. On však mi pravil, že jdu směrem opáčným k Dorchester. Tam jsem také známá nebyla a proto až do Crete jsem si zašla. Měla jsem tam známou jednu rodinu. Na štěstí v Crete byl náš soused, jehož hned jsem poznala. Sedali již do vozu a také mně i místo poskytli, takže ještě za světla domů jsem se dostala. Nejvíce se tatínek polekal, když mne viděl z východu přicházet a přece na západě jsem sloužila. Však místo 15 celých 40 mil o hladu jsem vykonala. Sousedka, s nimi jsem se vezla, byla toho mínění, že z nemocnice jsem přišla, jak za ten týden jsem se spravila. Nyní však musím již ukončit a přeji Vám všem mnoho zdaru v tomto novém roce.

Vítáme Vás ctěná paní v kruh dopisovatelek a jest naším přáním, abychom Vás často v Ž. Hl. vídaly. Přeji Vám též šťastný přítomný rok. Poř.

Teta Vítámvásová, Omaha, Neb. Milé družky! Tak, jak pak jste zakončily ten starý rok, aneb jak jste ten nový počaly? Já dobře! Neděle před novým rokem byla tak krásná, že každý spěchal na venek. Odpoledne jsme ztrávily se slečnou Pěchotovou prohlížením vánočních dárků, které pozůstávaly z různých velikostí škatulek — jako to zlaté srdce! Na večer pak jsme se šly podívat do města na municipální vánoční stromek. Odtud pak jsme vešly do městské radnice, kde vystaveny byly tělesné pozůstatky zesnulého p. Roota. Co tu bylo těch krásných květin ze všech států, na nichž spočívaly tři bílé holubice a z těch každá měla v zobáčku jakýsi lístek, nejspíše to nějaké znamení. Stráž kolem rakve budila jakýsi dojem hlubokého tichа. Konečně, pohlédnuvše ještě jednou ve tvář zesnulého, jsme odešly. Jelikož počalo nám po té býtí chladno, šly jsme za naší Zdenkou. A tam, aby se totiž již o sedmé hodině nechtělo spát, vykládaly jsme si karty, při čemž mezi jiným mi povídá: "Ach, teto, Vám se zde staví samá smůla. Strojte se někam do společnosti, v cestu ale staví se Vám "baby." Pak budete žárlit, že na Vás budou asi málo brát. Vy si z toho však ničeho nedělejte, neboť se vše po chvíli k lepšímu obrátí. Budou žárliti na Vás a Vy z toho budete míti radost!" Holkám však stále ono "baby" leželo v hlavě. — "Nu, mlčte!" povídám. "Půjdete za kmotry!" A víte, jak mně karta klamala, všechno se mi vyplnilo, i to "baby." Vždyť jsem chovala a budu také snad kmotrou a to paní Libuši Bartošové-Murphy-ové. A ta žárlivost rovněž se mi splnila. A to že jsme byly na zábavě řádu "Slovana," kdež měly jsme se dobře a snad nejlepší, co jsem v Omaze. Však ale ta smůla přece snad v tom byla, že mě žádný nechtěl k tanci brát. To byla ta žárlivost, a i tu karta se obrátila, neboť my, které jsme zbyly "na ocet," daly jsme si zahrát "Volenku" a teď do toho! Vybíraly jsme si podle "gusta," ovšem jen ty mladé a já jsem si ku předu zamluvila pana Vránu — a již to šlo! Vzalo nám to chvilku, nežli jsme se znotovali a to proto, že jsem toho chtěla užít. Brala jsem to na pořádný krok a že moje sukně jest asi 3 yardy široká, tedy to šlo na krok. Co jiní se našlapali, to jsme my našetřili a také o to mohli jsme déle tančiti. Můj tanečník mně lichotil, že to prý běřu po staročesku. "Ano, pane! A Vy budete tančit, jak to já umím!" — "Ó, prosím, prosím," hned se omlouval. "To já také umím!" A také ano! Nyní ale počala ta žárlivost. Kmotr, pan Donát, hned si mne zamluvil a sice aspoň prý na jednu "túru." Dobrá a aby mi jej některá nepřebrala, nastoupili jsme k tanci dříve nežli budha začala. Však sotva že jsme se dali do kroku, již se jich na nás shrnulo jako vos a věru nevím, zdali chtěli mě, aneb mého tanečníka. V tom hlavou blesklo mi myšlénka, že to vyhlíží jako "automat." Ten, co mu jeho vnitřní organismus poroučí, to dělá. Jen mu do ňader vložit váleček, na zádech natáhnout tajné péro a již dělá, co si přejete: Zpívá, zlobí se, naříká, směje se atd. — Též kdybyste měli na souseda "pivku" a nemůžete se mu jinak pomstít a jiný se jej ještě zastane, třeba že by mu do toho vůbec ničeho nebylo, jen si pořídit takový "automat" v mužské či ženské podobě. Postavte jej na verandu a, jakmile soused se ukáže, sáhněte na tajné péro a on vykoná vše, jak jste si jen přáli; bude ječet, nadávat, prskat a plvat. Dáte-li mu slušně pozdravení, nedovede odpovědět, nýbrž odplivne si a, nemůže-li ani to, tak konečně Vám udělá službu pana písaře, jenž Vám to také hezky napíše. Nu, není to výhoda?! Již i umělé bytosti. Jaký div, že se nechtí mládenci ženit! V tom "automatu" je pro ně všechna výhoda. Objednáš si jej na měsíc neb dva. Netřeba "lajsnisu," jest-li se porouchá, vloží ji do bedny a pošle zpět do "fabriky." Objedná si jinou — chce-li mladší neb starší — podle gusta. Může jí nadlouho, ona se nebrání. — Nepotřebuje jí šaty kupovat, nemusí žárlit, skryje se za almaru a přijde-li pozdě z hospody, ona mlčí. Však nemyslíte, že by mnohdy takový "automat" potřeboval, by mu s tím válečkem místo do ňader záda pojezdil a to tajné péro místo do zad, by mu dal na ústa? Viďte, že ano! Tak takový to byl můj počátek nového roku, však ale s dobrým svědomím a jak půjdu za Zdenkou, hned si zase dám karty vyložit. Jen se, milé družky, pusťte s chutí do psaní.

Srnčí kýta.

Nech srnčí kýtu dobře uležeti, nežli ji dáš páci, zbav ji všech pokožek, nasol a špekem protáhni; dej na pekáč polovic másla a polovic slaniny, vlož na to kýtu a peč pěkně do hněda, často však polévej kýtu při pečení kyselou smetanou. Musíš však dávat dobrý pozor, aby se šťáva nepřipálila. Pečeně je mnohem šťavnatější, posype-li se strouhanou houskou, na níž smetana částečně uvízne.

Dušená holoubata.

Zašpejluj pět dobře obraných a očištěných holoubat. Usmaž na rendlíku jednu rozstrouhanou cibuli na kuse sádla do červena, přidej k tomu trochu mouky, udělej červenou jíšku, rozmíchej ji s hovězí polévkou aneb v nedostatku vodou, přilej trochu octa, přidej ustrouhané citronové kůry, několik zrnek pepře, nového koření, hřebíčku, kousek tymiánu i kapelátka, přilej podle možnost sklenénku vína, osol podle potřeby a nech to vařit. U praž na hnědo kousek cukru na rendlíčku s kouskem másla, dej ho k omáčce s kouskem bílého cukru, přidej holoubátka a nech je až do měkka udusit. Rozkrájej holoubátka na čtvrtky, polož je na mísu a polej je přecezenou omáčkou. Udělej okolek z křehkého těsta aneb z dobrých knedlíčků.

Jídélko na vidličku.

Několik řízků slaninových se nechá na kastrolku rozpéci, až jsou průsvitné, na to vloží tamtéž několik řízků chlebových, a když se ve slanině po obou stranách osmažily, naleje se na ně několik rozkloktaných osolených vajec s pažitkou a dá se do trouby upéci. Míchat se tím již nesmí; vajíčka vyjdou nahoru a vyhlíží to jako nákypek. Rychle se to předkládá, aby vejce nesklesla.

Ambrosia z Orange.

Seřízni z orange vršek, ostrým nožem maso pozorně vyndej na mísku a vyber z něj semínka a vlákna. Nakrájej banány na malé kousky, naplň tím pak orangové košíčky, dej vrstvu banánů, posyp mletým cukrem, na to vrstvu orange a tak pokračuj až jsou plné, po vrchu můžeš každý posypat strouhaným ořechem kokosovým aneb ušlehanou smetanou okrášlit.

Brambory se slanečky.

Oloupej uvařené brambory a rozkrájej je na lístky. Stáhni kůži se dvou slanečků, rozpůl je na délku, vyber kosti, vlož je na půl hodiny do vody a rozkrájej je potom na kostičky. Potři pak formu tlustě máslem, posyp ji strouhanou žemličkou, dej do ní vrstvu bramborů, posyp je rozkrájeným slanečkem, polej jej několika lžícemi dobré husté kyselé smetany, vlož opět brambory na ně slanečky, pokrop je smetanou a pokračuj tak dále, až všecko dodáno bude. Povrch pokrej brambory, oblož je máslem na kousky rozkrájeným, nech to pěkně upéci a dej to potom hned na stůl.

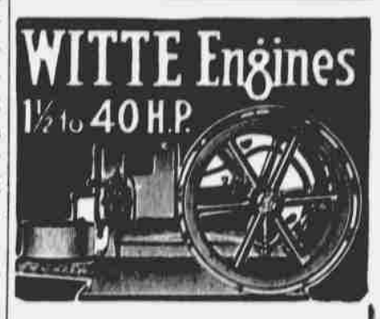

Tento Witteův stroj po 26 letech dosud dává dobrou službu S. A. Stone-ovi z Chillicothe, Mo.

WITTE motorové stroje

petrolejové, gasolinové a gásové

Můžete nyní se státi vlastníkem motoru za méně, nežli můžete učiniti bez něho.

Podívejte se na tyto ceny!

2 H.P. $39.45; 4 H.P. $75.50; 6 H.P. $96.35; 8 H.P. $149.50; 11 H.P. $218.50; 20 H.P. $289.50. Jiné velikosti až do 40 H.P. poměrně nízké.

Stabilní, přenosné, s brzdou a sawrig tvary, vzorem po 25 let. Proč platiti dvě ceny za dobrý stroj nebo koupiti špatný a nespolehlivý stroj, když Witteův je tak laciný a ušetří vám všechno riziko.

60 dní na zkoušku 5-letá záruka

Lehké platební podmínky za pravidelnou cenu. Jste jist dobrým výsledkem, když kontrolujete ode mne.

Kniha zdarma: Dostaňte si moji knihu dříve než zkusíte nějaký stroj. Nestojí vás nic, abyste byl jist svým výběrem, i když nevezmete si Witteův. Pouče se o všech motory a jak může nejvýhodněji stroje používati. Pošlete mi jen svoji adresu tak abychom Vám poslati mohli svou novou knihu se svou poslední a nejlepší nabídkou obratem pošty

ED. H. WITTE Engine Works,
2320 Oakland Ave.
Kansas City, Mo.

Schmoller&Mueller's

Jediný obchod v Omaze, kde můžete srovnati

VICTOR VICTROLA
—a—
COLUMBIA GRAFONOLA

detail po detailu.

Navštivte naši obchodní místnost a nechte nás zahráti vám vaši oblíbenou píseň na našem pohyblivém stroji. Úplný sklad records. — Mnoho různých vzorů pro výběr.

Ceny od $15.00 do $200.00.

Splátky dollar týdně.

SCHMOLLER AND MUELLER PIANO COMPANY,
1311-13 Farnam St., Omaha, Neb

Nejstarší sklad piana na západě.